

TEATR NARODOWY

LENA FRANKIEWICZ

Reżyserka, aktorka. Absolwentka Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia w Toruniu (1998) oraz Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Solskiego w Krakowie (2002).

W latach 2003–2008 była w zespole aktorskim Wrocławskiego Teatru Współczesnego im. Wiercińskiego. Grała tutaj w przedstawieniach Krystyny Meissner (Lena, Królowna Orlica, Walgieria w *Królownie Orlicy* Micińskiego, 2003), Heleny Kaut-Howson (Devonshire w *Zwycięstwie* Barkera, 2003), Jana Klaty (Gloria w *Lochach Watykanu* Gide'a, 2004). Wystąpiła w *Księżce Hioba* w reżyserii Piotra Cieplaka (2004). Była Lisą w *Przytulonych* Gardella (2005) i Porcją w Szekspirowskim *Kupcu weneckim* (2008) – realizacjach Gabriela Gietzky'ego. Współpracowała z Michałem Zadarą – grała w *Kartotece* Różewicza (2006) oraz w *Księżce Rodzaju 2* Wielikanowej i Wyrpajewa (2007).

W latach 2009–2016 należała do zespołu aktorskiego Teatru Studio im. Witkiewicza. Na warszawskiej scenie wystąpiła jako Pochita Pantoja i Brazylijka w spektaklu Pawła Aignera *Pantaleon i wizytantki* Llosy (2008). Grała Agatę w *Oczarowaniu* Brocha w reżyserii Marka Fiedora (2010) i rolę tytułową w *Księżnej d'Amalfi* Webstera w inscenizacji Jacka Głomba (2010). Współpracowała z Grzegorzem Bralem – zagrała w *Ćwiczeniach z Ionesco* (2011) i z Pawłem Passinim – wcieliła się w postać Aktorzycy Artaud w autorskim przedstawieniu *Artaud. Sobowtór i jego teatr* (2011). Grała Kobietę 5 w spektaklu *Sześć i pół kobiety* Lemay w reżyserii Piotra Cieślaka (2012), Oną w *Koniec to nie my* Brandau'a w realizacji Marcina Libera, wystąpiła w teatralno-performatywnym *Come Together* wg tekstu i w reżyserii Wojtka Ziemilskiego (2017).

Na deskach warszawskiego Nowego Teatru współpracowała z Igą Gańczarczyk – grała w inspirowanej książką *Performuj albo...* Jona McKenziego scenicznej fantazji naukowej *Katastronaucci* Frąckowiaka i Gańczarczyk (2013).

Jako reżyserka debiutowała autorskim *60/90* w warszawskim Teatrze Wytwórnia, spektaklem, którego kanwę stanowiły scenariusze polskich filmów z lat sześćdziesiątych (2009). Przygotowała scenariusz i wyreżyserowała monodram Doroty Abbe *Kto znajduje, źle szukał* na motywach życia i twórczości Agłaji Veteranyji (Teatr Konsekwentny w Warszawie, 2011). Realizowała dramat współczesny – *Turystów* Dahlströma w Teatrze Nowym im. Łomnickiego w Poznaniu (2011) oraz *Roberto Zucco* Koltèsa w toruńskim Teatrze im. Horzycy (2017).

Na scenie Teatru im. Jaracza w Łodzi inscenizowała *Wassę Żelazną* Gorkiego z Gabrielą Muską w roli tytułowej (2016). Z aktorką współpracowała także w Teatrze Narodowym. Zrealizowała tutaj *Jak być kochaną* Brandysa z Gabrielą Muską w głównej roli Felicji (2019).

Przygotowała muzyczne *Listy na wyczerpanym papierze* Osieckiej i Przybory w Teatrze Polskim im. Szyfmana w Warszawie (2013). Na scenie Teatru im. Bogusławskiego zrealizowała *Miasto pustych pianin* Pakuły, spektakl mocno związany z miejscem powstania – Kaliszem, gdzie przez lata funkcjonowała Fabryka Fortepianów i Pianin (2015). W krakowskiej PWST wyreżyserowała przedstawienie dyplomowe *Svantetic. Dyplom z Komedy* (2014), a później spektakl *Komeda* wg tekstu Jarosława Murawskiego inspirowanego wspomnieniami bliskich oraz przyjaciół Krzysztofa Komedy (koprodukcja łódzkiego Teatru Nowego im. Dejmka oraz warszawskiego Teatru IMKA; premiera łódzka: 2016, premiera warszawska: 2017).

Ponownie reżyserowała teksty Murawskiego – we Wrocławskim Teatrze Lalek przygotowała spektakl dla dorosłych – *Moskwina* (2018), a w łódzkim Teatrze Nowym opowiadając o końcu naszej cywilizacji *Humankę* (2020).

Ma na swoim koncie także spektakle dla dzieci, zrealizowała *Plastusiowy pamiętnik* Kownackiej na scenie Teatru Polskiego im. Konieczki w Bydgoszczy (2014), *W Dolinie Muminków* Jansson w toruńskim Teatrze „Baj Pomorski” (2014) oraz *Ziemiań* Murawskiego we Wrocławskim Teatrze Lalek (2017). Przygotowała spektakl dla młodzieży – *Iwonę, księżniczkę z Burbona* Fertacz na scenie Teatru Powszechnego im. Hübnera w Warszawie (2015).

W Teatrze Telewizji wyreżyserowała *Dolce vita* Holewińskiej i Kowalskiego (2016; spektakl zrealizowany w ramach projektu „Teatroteka” Wytwórni Filmów Dokumentalnych i Fabularnych) oraz komedię kryminalną *Inkarno* Brandysa (2019).

Jest także autorką internetowego filmowego cyklu AKTORZY / SENIORZY, składającego się z rozmów o teatrze z seniorkami i seniorami zawodu aktorskiego (realizacja w ramach programu stypendialnego MKiDN „Kultura w sieci”, partnerzy projektu: Teatr Narodowy, ZASP, Scena SPATiF, 2020).

Lena Frankiewicz jest laureatką II nagrody za reżyserię spektaklu *Kto znajduje, źle szukał* na 2. Koszalińskich Konfrontacjach Młodych m-teatr (2011), została także wyróżniona nagrodą indywidualną za reżyserię przedstawienia *Plastusiowy pamiętnik* w Konkursie na Inscenizację Dawnych Dzieł Literatury Polskiej „Klasyka Żywa” w Warszawie (2015).